

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Ο ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ, ΗΡΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

Ο Βικτωρ Ουγκώ εκλιπαρεί τη μεσελάση της συζύγου του. Η Άδελα και ο ζωγράφος Μπιάρ. Η κυρία Μπιάρ στο μενυαρί. Ο Πουε ν Τόπος μινείται έναντι του Ουγκώ. Η επερώσις του βασιλέως Λουδοβίκου—Φιλίππου. Η υποδείξις του προς τον Ουγκώ. Ο Πουε ν Τόπος είναι ανάγκη να εκπατρισθ. κλπ. κλπ.



ΤΟ προηγούμενο τεύχος, είδαμε πώς ο Βικτωρ Ουγκώ συνελήφθη μαζί με τη φίλη του, την κυρία Μπιάρ, στο δωμάτιο μιας πολυκατοικίας της οδού Σαιν Ρόπ, από το σύζυγο της νεαρής γυναίκας και από το διοικητή του αστυνομικού τμήματος της περιφέρειας. Την τελευταία όμως στιγμή, ο ποιητής κατόρθωσε να οχυρωθῆ πίσω από τον τίτλο του δημοτίμου—είδος λόρδου—της Γαλλίας και ν' αποφύγη τη σύλληψη, ενώ η φίλη του ωδηγείτο στο τμήμα...

πό το μοιζόμενο σύζυγο της, το ζήτησαν ζωγράφος Μπιάρ, για να πληρώσει με την ατίμωσή της το σφάλμα της.

Σήμερα, θα σας εξιστορήσουμε τις κομικοτραγικές συνεπειές, που είχε το σκάνδαλο αυτό για την ήσυχια και την...καλή φήμη του ποιητού.

Ας παρακολουθήσουμε το περιστατικό αυτό με τη χρονολογική σειρά του και άς δοῦμε τί έκανε ο Βικτωρ Ουγκώ, μόλις γύρισε σπίτι του, όπου τον περίμενε η γυναίκα του, η Άδελα ΄ουσε. Η σύζυγος του ποιητού ήταν μαθημένη πειά από τις απιστίες του Βικτωρος της... Ώστόσο, κείνη τη νύχτα, ο ποιητής άσχησε τόσο πολύ να επιστρέφει, ώστε η γυναίκα του, η οποία είχε ζητήσει επανειλημμένως, χωρίς να δῆ δίπλα της, τον ένδοξο σύζυγο της, άρχισε ν' ανησυχῆ αὐτῆ τη φορά...

Θα ήταν ἡ ὄρα τέσσαρες το πρωί, όταν ο Ουγκώ έμπηκε στην κρεββατοκάμαρα της Άδελας. Γονάτισε μπροστά της, και, με μιά ειλκρινεία που άγγιζε τα ὄρια του κοιμησίου, της εξιστόρησε την δυσάρεστη περίπτωση που του συνέβη πρό λίγην.

...Καί τώρα—συνέχισε ο ΄εξάλλος ποιητής—ο σύζυγος άπειλεί να κλείση τη γυναίκα του στις φυλακές του Άγιου Λαζάρου... έκει δηλαδή που βασών όλες τις γυναίκες του δρόμου!... Άδελα μου, άγγελέ μου, εσύ που με συγχώρησες τόσες φορές, συγχώρησέ με για μιά ακόμα φορά! Καί, μαζί με μένα, συγχώρεσε και τη δυστυχισμένη αὐτή γυναίκα, της οποίας το μόνο σφάλμα ήταν πού μ' άγάπησε!... Πρέπει να μεσολάβησε και σὺ για να μὴ πάη ἡ κυρία Μπιάρ στις φυλακές του Άγιου Λαζάρου, γιατί θα πεθάνη από την ντροπή της!...

Ο ποιητής παρακάλεσε τη σύζυγό του, με λόγια τόσο συγκινητικά, να βοηθησῆ... την αντίηλό της στη δύσκολη αὐτή περίπτωση, ώστε ἡ κυρία Ουγκώ, συγχωρώντας και πάλι τον άσπαστο άντρα της, του ὑποσχέθηκε τη συνδρομή της. Καί την επομένη, πήγε και θῆκε το ζωγράφο Μπιάρ, άγανακτισμένο ακόμα κατά της συζύγου του και του ποιητού, καί κατόρθωσε, ὕστερ' από πολλές παρακλήσεις, να τὸν πείσει νὰ ζητήσει τη διαίτη της γυναίκας του, ἄλλα νὰ της ἐπιβάλῃ ἄπλως ν' ἀποσυρθῆ για λίγο χρόνια σ' ἓνα μοναστήρι, ὡστόσο να ἐξλειωθῆ για το ἀνάστημά της... Την τελευταία όμως στιγμή, παρουσιάστηκε κ' ἓνα ἄλλο ἔσπεδο ἐμπόδιο: Ἡ ἡγουμένη του μοναστηρίου, στο ὁποῖο ἐπρόκειτο νὰ κλεισθῆ ἡ κυρία Μπιάρ, όταν ἔμαθε πως ἡ γυναίκα αὐτῆ ήταν ἡρώς ἐνός κοινωνικοῦ σκανδάλου, ἀρνήθηκε νὰ δεχθῆ την ἀναρτώλη... Ἡ κυρία Ουγκώ ἀναγκάστηκε να πάη να παρακαλέσῃ ἡ ἴδια την ἡγουμένη νὰ μὴ φανῆ τόσο ἀσπαστή—και νὰ ἐπιτρέψῃ, τέλος, την είσοδο της κυρίας Μπιάρ στο μοναστήρι...

Πώς ἔμορθε ν' ἀρνηθῆ, δὲ στην περίπτωση αὐτή, ἡ γυναίκα του Ουγκώ ἔδειξε μεγαλοψυχία ἀξιοθαύμαστη!... Ἡ ἀληθεια, ὅμως, εἶπε πῶς: ἡ κυρία Ουγκώ φάνηκε τόσο συγκρατηατική ἀπέναντι του συζύγου της, επειδή...οὐτε κείνη δεν είχε τη συνείδησή της καθαρά, αφού ήταν τότε φίλη του διασημοῦ κριτικοῦ Σαιντ-Μπεβί!... Καθώς ἔλεπετε, ο ποιητής και ἡ γυναίκα του, ἀλληλοαπατόμενοι ἀμοιβαίως, ἀποτελοῦσαν ἓνα πολύ...ιοντέρνο ζευγάρι!...

Ώστόσο, στην ἀπιστοποίη αὐτοῦ του σκανδάλου, ἐνήργησε, ἔκτος ἀπὸ την κυρία Ουγκώ, καί ο ἴδιος ο βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος, ὁ ὁποῖος είχε κάθε λόγο νὰ σκεπασθῆ τὸ σφάλμα...

νοβοιεύς του ἀγαπημένου του ποιητού, στον ὁποῖο μάλιστα είχε ἀπονείμει τον τίτλο του δημοτίμου της Γαλλίας. Καί ὁ βασιλεὺς, θέλοντας ν' ἀποζημιώσῃ το ζωγράφο για την ψυχική ὀδύνη που δοκίμασε ἐξ αἰτίας του Ουγκώ, τον κάλεσε σ' ἀνάκτορα του και του ἀνέθεσε μιά παραγγελία ἀξίας πενήντα χιλιάδων φράγκων, βεβαιών ὅτι ἐπὶ θὰ βούλωνε το στόμα του προδομένου συζύγου...

Μα οἱ δημοσιογράφοι, οἱ αἰώνιοι δημοσιογράφοι, είχαν μνηστική τὸ σκάνδαλο ἀπὸ μερικές... ἀκριτομυθίες του Μπιάρ. Στις 6 Ἰουλίου 1845, ἡ Πατρις δημοσίευσε στην πρώτη σελίδα της την παρακατω περιεργῆ εἰδησι:

«Πολὺς γίνεται τελευταία λόγος στὸ Παρίσι για ἓνα θλιβερό κοινωνικό σκάνδαλο... Ένας ἀπὸ τούς διασημότερους συγγραφείς μας, συνελήφθη πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες μαζί με τη φίλη του ἀπὸ το σύζυγο της και ἓνα αστυνομικό... Ἡ ἔνοχος κλεισθηκε στή φυλακή—στην ὁποία ὁ φίλος της δὲν την ἀκολούθησε, ἐπειδή φέρει ἓνα τίτλο πού τὸν ἐξασφαλίζει την άσουλία... Ἐκφράζουμε την εὐχή νὰ μὴ ἔχη τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ δυσάρεστες συνέπειες...»

Τ' ὄνομα του ποιητού δὲν ἀνεφέρετο πουθενά. Κανείς ὅμως δὲν μπορούσε ν' ἀμφισβῆσει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ του Βικτωρος Ουγκώ... Τὸ σκάνδαλο αὐτὸ εἶχε γίνει γνωστὸ, ἀπὸ στόμα στὸ στόμα, σ' ὅλο το Παρίσι... καί θεωροῦμε περὶ τὸ ἀς πουμε, ὅτι και στην προκειμένη περίπτωση, ἡ διαδόσις ὠφείλασε κυρὸλκτικὰ εἰς ἕναρ του ποιητού...

Οἱ πολιτικοὶ ἔχθροι του Ουγκώ δὲν μπορούσαν βεβαίαν ν' ἀφήσουν ἀνεκμετάλλευτη τη μοναδική εὐκαιρία πού τούς παρουσιάστανε για νὰ γελοιοποιήσουν τὸν ἐπικίνδυνο ἀντίπαλό τούς. Ἡ «Ἐθνική» ἔγραψε στὸ φύλλο της 10 Ἰουλίου 1845:

«Ἡ σκανδαλώδης περιπέτεια, την ὁποία ἀνέγραψαν πολλές συναδέλφει, δημοσιεύει ἓνα ζήτημα ἠθικής τάξεως. Ένας διαπρεπής ποιητής, στεφανώμενος με δάφνες και... ντιμενος με τη στολή του δημοτίμου της Γαλλίας, συνελήφθη μαζί με τη φίλη του ἀπὸ το σύζυγο της, ἓνα διασημο ζωγράφος... Ἡ ἔνοχος συνελήφθη, ἀλλ' ὁ ἔνοχος—ο κυριώτερος ἴσως ἔνοχος—ἄφεθη ἐλευθέρου, ἐπειδή τὸν προστατεῖ ἡ άσουλία! Νομίζουμε ὅτι, προκειμένου περὶ ἐκκλημάτων τόσο σοβαρῶν, ἐπιβάλλεται νὰ μὴ λαμβάνεται ὅπ' ὄψει ὁ τίτλος του ἔνοχου, ἀλλὰ νὰ θεωρεῖται και αὐτὸς ἴσως με τούς κοινούς θνητούς, ἐνώπιον τῶν νόμων!...»

Καί ὁ μεγάλος ποιητής Λαμαρτίνος, σε μιά ἐπιστολή πρὸς ἓνα φίλο του, ἔγραψε τότε μεταξύ ἄλλων:

«Μὲ λυπεῖ ὑπερβολικά ἡ ἔρωτική περιπέτεια του φίλου μου του Ουγκώ. Ὑπάρχει μιά διάδοσι, ὅτι ο Βικτωρ θὰ φύγη ἀπὸ το Παρίσι, για νὰ μὴ περάσῃ ἀπὸ ἓνα εἰδικὸ δικαστήριο της Βουλῆς τῶν Ὁμοτίμων, φανταζομαί ὅμως, ὅτι ἐκεῖνο πού θὰ τον πειράξῃ περισσότερο εἶνε ἡ σκέψη, ὅτι ἐνῶ αὐτὸς κυκλοφορεῖ ἐλευθέρου, ἡ δυστυχισμένη ἡ φίλη του θρασκεται στή διάθεσι ἓνος μαινομένου συζύγου...»

Ἡ πολεμική του αντιπολιτευομένου Ἰυλοῦ κατὰ του Βικτωρος Ουγκώ, ἄρχισε νὰ παίρῃ τέτοια ὀξύτητα, ὡστε ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος καταλάβε πως ἦταν καιρός πειανὰ ἐπέμβῃ στην ὑπόθεσι αὐτή.

Κάλεσε, λοιπόν, τὸν ποιητή σ' ἀνάκτορα και του ὑπέδειξε με τρόπο, ὅτι θὰ ἐπείρε νὰ λείμῃ για λίγο καρὸ ἀπὸ το Παρίσι, ὡστόσο ληρομηθῆ ἡ δυσάρεστη ἐντύπωση πού δημοσιεύθηκε στην κοινῆ γνώμη το σκανδαλο αὐτοῦ.

Ὑπάρχουν ὠριμένα πραγματικά, κύριε ὑποκόμη,—προσθεσε ὁ βασιλεὺς,—τα ὁποία οἱ Γάλλοι δὲν μποροῦν νὰ συγχωρέσουν, και ἄς τούς λένε ἄνωγλους, ἐπιπόλαιους και φιληθόνους. Γνωρίζετε τώρα ποῖο εἶνε το καθῆκον μας...

Ο Βικτωρ Ουγκώ, ὁ ὁποῖος εἶχε χάσει, εἶνε ἡ ἀλήθεια, την ψυχραιμία του, ὕστερ' ἀπὸ την ἔκτασι πού πήρε τὸ σκάνδαλο, ζήτησε συνῶμῃ ἀπὸ το βασιλεῖα και τὸν ὑποσχέθηκε νὰ συνημορθῆ πρὸς τις ὑποδείξεις του.



Ο Βικτωρ... Ουγκώ (Γελοιογραφική προτύπη)

ΤΑ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑΦΩΡΩΝ ΛΩΩΝ

ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΣΥΜΠΟΣΙΑ

Ένα από τα περιχρύτερα θέματα του κόσμου είναι και τα ελληνο-αμερικανικά, που αναζητούν στη Ρωσία, από τον υπολασβερισμό.

Όπως έμεινε τα Ψυχροπόδια τηρούμενοι στα νεκροταφεία και κρύβουμε τριτάκια στους τάφους των άμαχων ή μισ νεκρών, έτσι και οι Ρώσοι είχαν μια ανάλογη φορολή τα Πουλιένκι, ίσως των νεκρών. Πήγαιναν δηλαδή στους τάφους των νεκρών, φώναζαν τον παπιά κι αυτός, αφού έβλεπε πρώτα δείχνι πάνω στο μνήμα, εβλογοίσε κατόπιν την Κοούτια. Η ζωτία, που είχε τη θέα των δι-ζών και κολλούσαν, ήταν μια χαρμιά σαβίτα, ζωομένη από ριζή βρω-σμένο με Σάχρα και μέλι. Την έβαζαν σε μια βαθιά σουπίερα και στην επιφανεία της τοποθετούσαν σπαρίδες, σε σχήμα σταυρού.

Ο παπιάς, αφού εβλογοίσε την ζωτία, έτρωγε μια ζουστια από αυτή. Κατόπιν έτρώσκον από μια ζουστια σ' άλλους τους παρτα-μένους κι' ο καθένας τους, αφού πρώτα έκανε το σταυρό του, φη-όθε : «Βετσίρια Παμιάτι» («Αίονια η μνήμη!»)

Μετά την τελετή αυτή η οικογένεια του νεκρού λαμβάνει γερία στους συγγενείς και φίλους που πήγαιναν να δειθούν για την ψυχή του πεθάνοντος. Στο γερία αυτό προσέφεραν κι' έναν άλλο γυάλο, το Κίτσκι, ζωομένη από γάλα και χυμό διαφόρων φρούτων. Όταν έτρωγαν το Κίτσκι, σηματοδοτούσαν ότι και μαζί με τον παπιά έβλε-ναν νεκροίμα ταράλια, ένα ή γυαλίνα μοιολογίσαν. Κατόπιν κα-θόνταν στο τραπέζι κι' έτρωγαν κατά κόρον, συνήθως δε κα-τέβηκαν σε μεθρία τρωοθέοτα και αντί νεκροσύμων τραταίων γιά μοιολογίων, άρχιζαν τα τραγούδια και το χορό!

Το ζωοζαίο έγινετο άλλη μια φορά την νε-κρών, πού εβήθη άζομία, η «Ρουσιτέλσκι» Ντιέννες. Αντί την ημέρα όλος ο κόσμος έ-βλεκε κι' έτρωγαν στα νεκροταφεία, λαίφροντας μαζί του παζέττα με τρώφια και υποζαίτες με βότσα. Για να ενθαρρύνουν δε την ψυχή του νεκρού τους, διάγγαν έξαινα τα φαγητά που ά-ρεσαν στον νεκρολήτη όταν ζούσε.

Καθόνταν ανάμεσα στα μνήματα, πάνω στα ζώτα, γύρω στον τάφο του συγγενούς της, γάβε οικογένεια, κι' άρχιζαν το ταμπάκο, τον ζωοτό σε ζωαία φουα ως ζωαία τη νύχτα.

Στην άσχη, βέβαια, έτρωγαν όλοι μ' ενάουσι-ζή ασχή και ζωάντζι, όπως άρωζιε απόος σ' έ-ναν τάφο. Μια όταν σε λίγο η βότσα ζωάλες τα μινιά, άρχιζαν τα εβήμα τραγούδια και οι ζωη-ροί χοροί. Κι' ήταν ένα λαοόδο και έξοζιό, ά-ληθινα μαζάδωο θέαμα, να βλεπύ ζωνιές τη νύ-χτα, στο φός των ζωοζυών των τάφων, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, να μινταζοτούν και να χο-ρεύουν, ανάμεσα στους σταυρούς των νεκρο-τάφων!...

Την επομένη, 11 Ιουλίου, τα Παρισιναά φυλλά άνέρρασαν την παρακάτω είδηση:

«Κατόπιν της υποσχέσεως που έδωσε ο έποκόμης κ. Βίκτωρ Ουγκώ στην Α.Μ. του βασιλέα, έλαβε ήδη τα διαβατήρια του και άναχωρεί συντόμως για την Ισπανία, στην όποια θα πα-ραμείνει τρείς μήνες...για να μελετήσει τα θέματα των κατο-ικων της.»

Και η «Εθνική» προσέθετε:

«Πρώτη φορά μαθαίνουμε ότι ο κ. Ουγκώ εινε και υποκό-μης!... Είχαμε ως τώρα την έντυπωση ότι το τεράστιο μέτωπο του φοροόσε μονάχα το στέμμα του ποιητού. Πληροφορούμεθα όμως ότι φοραει και στέμμα υποκόμητος... Συναιστούμε, με την ευκαρία αυτή, στον ποιητή να πεταχί το πρώτο στέμμα και να κρατηθί το δεύτερο... Ο ποιητής Βίκτωρ Ουγκώ πέ-θανε στη συνείδηση των Γάλλων, ύστερ από την τελευταία σκανδαλώδη περιπέτεία του! Ζήτη ο Βίκτωρ Ουγκώ... Λυρι-κός υποκόμης και διότιμος της Γαλλίας!...»

Οι έγχθροι του ποιητού θριάμβευαν!...

Ο Βίκτωρ Ουγκώ δέχτηκε τον καταγιισμό των ύβρων και των ειρωνικών σχολίων χωρίς να διαμαρτυρηθί, χωρίς να προσπαθήσει να δικαιολογηθί. Καταλάβαινε ότι κάθε άποπει-ρά του να έλαφροίη τη θέα του θα είχε μοναδική αποτέλεσμα να τον κάνη πιο αντιπαθητικό στην κοινή γνώμη.

Και αφού άποχαίρεθσε τίς... τρείς γυναίκες του—την Ά-δέλα Φουσί, την άπαρηγόρητη Ίουλιέττα Ντρουέ, η όποια τον πρόδωσε στο ζηλεύτο ζωγράφο, και την κυρία Μπιάρ την όποια έπιοκέφθηκε στο μοναστήρι της...—έφυγε για την Ισπανία, περίλυπος και ντροπισμαμένος, μα άποφασισμένος ν' άφοπλιση τους αντιπαλούς του και να έναποχτηση την εκτί-μησι του κοινού με το νέο βιβλίο που άρχιζε τότε να γράφη!...

Και το καινούργιο αυτό μυθιστόρημα, του όποιου τα πρώτα χειρόγραφα πήρε μαζί του στην Ισπανία, ήταν

οι «ΑΒΑΙΟΙ!», τό φι-λολογικό αυτό μεγα-λούργημα των αιώ-νων!

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Η Ισπανία, εινε η μόνη χώρα του κόσμου, στην όποια ποτέ δεν πάτησε το πόδι του ένεος κατακτητή.

Οι Εβραίοι γεννούν περισσότερα κορίτσια, παρά άνδρα. Σέ έκατο γενιή τους άνδρών, αναλαογούν 128 κοριτσιών.

Το πρώτο ταχυδρομικό γραφείο ίδρύθη στην Άγγλία στα 1581, στο Παρίσι στα 1642 και στην Άμερική στα 1710.

Η μεγαλύτερη χληναγορά του κόσμου, γίνεται στην Βαρ-σοβία κάθε χρόνο, στα μέσα του φθινοπώρου. Πανα από 4 έ-κατομμύρια χήνες πουλοούνται μέσα στις είκοσι μέρες που δι-αρκεί η αγορά αυτή!...

Στην Κεϋλάνη υπάρχει μια λίμνη, της όποιας τα ψάρια εινε... περίφημοι σόδοι! Η φωνή τους εινε γλυκερά και μελω-δική. Πολλοί ξενοχύνω, διαπλέοντας με βάρκες την περίφημη αυτή λίμνη, για ν' απολαύσουν την θεία μελωδία των ψαριών.

Ο ναός του Άγιου Πέτρου της Ρώμης, μπορεί να χωρέσθ 54.800 πρόσαιπα.

Οι βακουλλέκτα του Παρισίου μαζεύ-ουν περίπου 15.000 άκάδες μαλλιά άνθρώ-πινα τον χρόνο άπ' τους δρόμους και δο-χεία καθαριότητος.

Υπολογίζεται ότι περισσότερα από ένα διαεκατομμύρια στρεβία πουλήσανε κατά το 1933-34 οι ψαρόδες της Νέας Υόρκης.

Η μεγαλύτερη νήσος του κόσμου, εινε η Νέα Γουίνια, η όποια έχει 306 χιλ. τε-τραγωνικά μιλία έκτασι.

Στο Σίδνεϋ, την πρωτεύουσα της Αύ-στραλίας, υπάρχουν τόσα πολλά μυρμη-γικια, ώστε η δημοτική άρχη διατραπέ ει-δική ύπηρεσία για την έξολοθρέυσι των. Φαιταει όμως ότι τα μυρμηγκια αυτά εινε άμετρητα και τρομερά. Άπόδειξι ότι κατεργαον, τελευταίως, ολόκληρο το άρ-μόριο της Καθολικής εκκλησίας του Σί-δνεϋ!

Νά σήμερα μερικές άκόμα ιδιοτροπίες μεγάλων συνγροών χειρουργών:

Ο διάσημος χειρουργός της Νέας Υόρκης δόκτωρ Βόλ-μασι, την προηγουμένη νύχτα της έγχειρήσεως, διαβάει ένα άστυνομικό μυθιστόρημα.

Ο δόκτωρ Μωρίς Λεβι, ο μεγαλύτερος γυναικολόγος του κόσμου, πριν μηθί στο χειρουργείο, γονατίζει και προσεύχεται.

Ο δόκτωρ Χούντ κοιμάται επί δέκα λεπτά πριν από κάθε έγ-χείρησι.

Ο δόκτωρ Βίγκφιλντ πηγαίνει στον κινηματογράφο, όχι για να ίδθί την ταινία, αλλά για να... κοιμηθί με το «αιου-ρισμα της μουσικής».

Ο δόκτωρ Μπουόκιν παίζει πιάνο για να γυμνάξη τα δάχτυ-λά του.

Ο τελευταίος εινε περίφημος για τη λεπτότητα των έγ-χειρήσεών του και χειρουργεί χωρίς να προκλήθ καθόλου πνε-δρω απωραγία, γι' αυτό κι' έχει ονομασθί «αιμακτικός χει-ρούργος».

Έναν εξαιρετικό όρο θέλει να επιβάλη η κινηματογραφική έπιχειρησι των αδελφών Βάρνερ στο γνωστό πρωταγωνιστή Ντικ Πόζουελ. Έπιμένουν να τους υπογραφή συμβόλαιο, με τον όρο ότι αναλαμβάνει την υποχρέωση να μην παιτρευθί ό-σο διαρκεί το συμβόλαιο του αυτό.

Γιατί; Γιατί στην Άμερική η αξία των ήθοποιών του κινη-ματογράφου, άρσενικα ή θηλικού, έλαττώνεται όταν παιτρευ-τούν.

Ο Ντικ όμως δι-σταζει άκόμα να βάλη την υπογραφή του κάτω από ένα τέτοιο συμβόλαιο.

